

22.s.e.trin. – 8. november

Hvis I ikke bliver som et lille barn kommer I slet ikke ind i himmeriget, siger Jesus. Det er altså vigtigst at være som barnet.

Jeg lærte fornyligt et nyt ord, ordet "afselvfølgeliggjort". Et lidt langt og sammensat ord, som vil beskrive den tilgang, vi har til livet, til verden og til fremtiden.

Vi lever i en tid, hvor verden med coronapandemien, med klimaændringerne og populismen, er blev afselvfølgeliggjort. Verden ligger ikke længere bare åben for en ny generation. Fremtiden synes fuld af faer. Alt er uforudsigeligt, fremtiden truende og fuld af latente trusler. Sådan har vi

levet gennem årtier i forventning til fremtiden og ud fra tankegange om stadige fremskridt og større udvikling. Nu er det siden finanskrisen og understreget af klimatruslen og sidst her under coronaen, at alt er anderledes, verden og fremtiden er afselvfølgeliggjort.

Jesus er hverken optimist eller pessimist, men når han siger, vi skal være ligesom børnene, så understreger han dog et grundlæggende håb, som gælder, uanset, hvordan nuet og fremtiden end synes at være og at blive.

Hvad enten vi har levet med en selvfølgelig forventning til fremtiden og/eller vi nu føler os mere afselvfølgeliggjort, mere usikre på fremtiden, så vil Jesus minde os om det væsentlige i at forstå sig som et guds

barn. Det er kun sådan, at dit liv i verden og i tiden kommer i de rette proportioner.

Husk at være andet og mere end en, der skjuler sig af frygt for tidens trusler. Eller en, som bare med bind for øjnene går fremtiden i møde. Afselvfølgeliggjort eller ej. Vær som et barn, vær tilstede og ræk ud! Og er det svært, er du mærket af tidens trusler, så bed til gud og lev i tillid til og tro på ham!

Gud, hjælp os.

Husk os på, at du har givet os et hjem, at du er vores far og vi er dine børn.

Styrk os i vores arbejde, i at tage ansvar og skabe fred.